

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/77/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612210756
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2013:7612210756.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v právnej veci žalobcu B. K., G.. X.X.XXXX, K. O. XXX, právne zast. JUDr. Jozefom Pribullom, advokátom AK Prešov, Bajkalská 33, proti žalovanej Q. W., G.. X.X.XXXX, K. O. XX, právne zast. Mgr. Jurajom Berčom, advokátom AK, Spišská Nová Ves, Zimná 59, o zaplatenie 45,40 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 30,85 Eur s 8%-tným ročným úrokom z omeškania, počnúc od 18.6.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 45,40 Eur s prísl., a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu 9C 1170/1998, zo dňa 2.7.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.12.2010, bol ako žalovaný zaviazaný k úhrade sumy 2532,70 Eur so 17,6%-tným ročným úrokom z omeškania počnúc od 20.5.1998 do zaplatenia a trov konania v sume 2515,53 Eur v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku v prospech O. M. - V. A. G. Z., K. X/XX. Tunajší súd tak rozhodol z toho dôvodu, že O. M. vykonával pre Urbariátne lesy a pasienkové spoločenstvo O. ťažobné práce na základe zmluvy zo dňa 2.4.1995, za ktoré spoločenstvo nezaplatilo žalovanú sumu. Keďže spoločenstvo nemalo právnu subjektivitu a B. K. bol jednak spoločníkom, jednak predsedom spoločenstva, mohol O. M. podať žalobu proti hociktorému spoločníkovi, pretože za záväzky zodpovedali spoločníci spoločne a nerozdielne. Uvedené spoločenstvo malo viac ako 400 spoločníkov, takže žalovaným v tomto konaní bol označený B. K.. Žalobca vyčíslil ku dňu 14.5.2012 istinu vo výške 2532,70 Eur, 17,6%-tný ročný úrok za obdobie od 20.5.1998 do 14.5.2012, t.j. za 5108 dní omeškania v sume 6238,13 Eur, trovy právneho zastúpenia v pôvodnom konaní 2515,53 Eur, súdny poplatok za podané odvolanie 151,50 Eur, súdny poplatok v exekučnom konaní Ex 26/2011 16,50 Eur, trovy právneho zastúpenia pri exekúcii 232,94 Eur, a predbežné trovy exekúcie 3040,94 Eur, čo spolu činí 14728,24 Eur. Keďže žalobca priznanú sumu nebol schopný zaplatiť, začalo sa voči nemu exekučné konanie. Ku dňu 15.5.2012 bolo z celkového dlhu za všetkých spoločníkov spoločenstva uhradené 3274,20 Eur a to napriek tomu, že podiel žalobcu v spoločenstve činí 16169//13716906-tinu, čo predstavuje z celkového dlhu len sumu 17,36 Eur. Celková suma dlhu by sa už podľa jeho názoru meniť nemala, nakoľko sa s veriteľom dohodol, že z uhradenej čiastky sa čiastka 2232,20 Eur započítava na istinu, takže úroky už nenarastajú. Odvolal sa na ustanovenie § 10 ods. 3 Zák. č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách s tým, že za záväzky spoločenstva podľa ods. 1 citovaného ustanovenia zákona voči iným osobám ručia spoločníci spoločne

a nerozdielne. Na žalovanú pripadá z celkového dlhu podiel 51120/13716906-tin Eur, čo predstavuje z dlhovanej sumy čiastku 54,83 Eur. Na základe výzvy žalobcu zo dňa 30.5.2012 žalovaná mu do súčasnej doby zaplatila čiastku 9,43 Eur, nezaplatila však čiastku 45,40 Eur. Uplatňoval si aj úrok z omeškania vo výške 8% počnúc od 1.6.2012.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 11Ro 183/2012-17, zo dňa 27.6.2012 a zaviazal žalovanú k úhrade predmetnej čiastky s príslušenstvom, proti ktorému však podala v zákonnej lehote odpor žalovaná. Argumentovala, že uplatnený nárok žalobcu neuznáva. Uviedla, že urbár bez právnej subjektivity, ktorého členom bola i ona, zanikol s právnym nástupcom, ktorým sú dnešné Urbariátne lesy a pasienkové spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo so sídlom O. XXX, T.: XXXXXXXX, pričom v zmysle stanov na toto prešli všetky práva a povinnosti z pôvodného urbáru. Namietala teda svoju pasívnu legitímáciu v tomto konaní. Uviedla, že pôvodná zmluva s O. M. bola uzatvorená dňa 2.4.1995, teda ešte pred evidovaním urbáru na obvodnom úrade. Je preto otázne, či žalobca nepodpisoval zmluvu sám ako súkromná osoba, pretože ani ona ani neskorší členovia nemali vedomosť o tejto zmluve, o jej detailoch, podmienkach. Napriek tomu, však po výzve žalobcu dlh čiastočne uznala a dobrovoľne uhradila sumu 9,43 Eur, čo činí jej podiel na istine. Odmietla niesť zodpovednosť za trovy súdneho konania a exekučné trovy, ktoré vznikli žalobcovou ľahostajnosťou a nečinnosťou. Zároveň poukázala na ustanovenie § 511 ods. 2 Obč. zákonníka a namietala, že žalobca si nespĺnil svoju povinnosť oboznámiť ostatných dlžníkov bez zbytočného odkladu o tom, že si voči nemu niekto uplatnil nárok vyšší ako zodpovedá jeho podielu. Z opatrnosti vzniesla námietku premlčania predmetného nároku, pretože podľa jej názoru uplynula dvojiročná subjektívna lehota od právoplatnosti pôvodného rozhodnutia vzhľadom k tomu, že táto žaloba bola podaná až 22.6.2012.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, spisu tunajšieho súdu 9C 1117/98, 10 Er 35/2011, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Svedok Ing. O. C., uviedol, že pre Urbariát O. od novembra 1996 vykonával funkciu odborného lesného hospodára. Z reči, ktoré sa šírili po dedine vedel, že medzi urbariátom a p. M. bola uzavretá ešte pred jeho nástupom kúpna zmluva na ťažbu dreva a nejaké drevo malo zmiznúť zo skládky. On sa zúčastňoval zasadania výboru urbariátu, avšak prednášal iba odborné návrhy, o tú časť, ktorá sa týkala odpredaja dreva, sa nestaral. Zvyčajne po prednesení svojich návrhov výbor opúšťal. Po nástupe na urbariát sa o tom, že ma p. M. pohľadávku voči p. K. dozvedel, nevedel však kedy to bolo.

Svedok O. M. uviedol, že niekedy v roku 1995 až 1996 uzavrel kúpnu zmluvu s ešte s p. K., ako zástupcom Urbariátu O., pričom na jednaní boli prítomní ešte ďalší členovia výboru a to dvaja p. O.. Na základe zmluvy ťažil z urbariátu drevo, pričom základom bola zmluva, avšak v ťažbe sa následne pokračovalo už iba na základe ústnych dohovorov. Mesačne sa vždy vyhodnotilo koľko sa vyťažilo a on bol vyplatený. Po ukončení ťažby zostali medzi ním a urbariátom ešte nejaké veci nevyrovnané a keďže p. K. už nebol predsedom urbariátu, navštívil on osobne urbariát spolu s faktúrami a snažil sa dať veci do poriadku. Bolo tam prítomných asi 12 ľudí, vrátane žalovanej. Kompletnú dokumentáciu vrátane dodacích listov nechal priamo na urbariáte na prefotenie a keďže pohľadávky mu vyplatené neboli rozhodol sa podať žalobu. Rozhodol sa žalovať p. K. z toho dôvodu, že s ním obchodoval ako s predsedom urbariátu. Tento pri dodávke dreva vykonával rôzne merania, číselníky, s ním bol v kontakte, ostatných nepoznal. Ťažobné práce boli ukončené v roku 1996 a do polroka i vyfakturované. Následne sa pokúšal komunikovať s p. M., novým predsedom urbariátu. Žiadal od neho výročnú správu urbariátu, avšak zbytočne.

Z rozsudku tunajšieho súdu 9C 1170/98-325, zo dňa 2.7.2009 v spojení s opravným uznesením z toho istého dňa súd zistil, že žalovaný B. K. bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi O. M. istinu vo výške 2532,70 Eur so 17,6%-tným úrokom z omeškania počnúc od 20.5.1998 do zaplatenia, a trovy konania 2515,53 Eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.12.2010.

Zo spisu tunajšieho súdu 10 Er 35/2011 súd zistil, že súdna exekútorka JUDr. Barbora Hovanová vedie voči B. K. exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky vyplývajúcej z vyššie citovaného rozsudku.

Lustráciou v registri podaných návrhov súd zistil, že na tunajšom súde bolo vedené konanie 13Ro 194/2012 v rovnakej veci voči B. O., ktoré bolo právoplatne ukončené vydaním platobného rozkazu dňa 8.8.2012 a zároveň, že na tunajšom súde prebieha konanie voči M. C., vedené pod sp. značkou 4C 77/2012.

Z výzvy na zaplatenie dlhu zo dňa 31.5.2012 súd zistil, že žalovaná bola písomne vyzvaná žalobcom na zaplatenie sumy 54,83 Eur, čo podľa jeho výpočtov zodpovedalo výške jej spoluvlastníckeho podielu v urbáriáte 51120/13716906-tin na celkovom dlhu žalobcu 14728,24 Eur.

Z odpovede na výzvu zo dňa 14.6.2012 súd zistil, že žalovaná uznala svoj podiel na záväzku z istiny 2532,70 Eur a vyplatila žalobcovi sumu 9,43 Eur, ktorý mu zodpovedá.

Z poštového ústrižku slovenskej pošty súd zistil, že žalobca po výzve Krajského súdu v Bratislave - justičnej pokladnice, uhradil súdny poplatok za podané odvolanie 151,50 Eur.

Z príjmových pokladničných dokladov zo dňa 19.8.2011, 23.9.2011, 21.10.2011, 21.11.2011, 14.12.2011, 23.1.2012, 22.2.2012 a 26.3.2013 súd zistil, že žalobca uhradil v exekúcii 7x po 70,- Eur a 1x 100,- Eur a následne dňa 15.5.2013 priamo O. M. sumu 2532,70 Eur.

Z Notárskej zápisnice - osvedčenia o vyhlásení o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam N 172/96 Nz 171/96, zo dňa 28.2.1996 súd zistil, žalovaná vyhlásila, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v k.ú. U. zapísaných na LV č. XXX pôvodne vložka č. XX v 46/3614 - inách. Titulom nadobudnutia bol neformálny prechod práva z roku 1970, pričom jej právny predchodca - starý otec ich kúpil v roku 1928 od U. Š..

Podľa § 9 zák. č. 181/1995 Z.Z. o pozemkových spoločnostiach, spoločnosť podľa tohto zákona môže vzniknúť ako spoločnosť bez právnej subjektivity alebo ako spoločnosť s právnou subjektivitou.

Podľa § 10 ods.1 citovaného zákona, spoločnosť bez právnej subjektivity zakladajú vlastníci podielov spoločnej nehnuteľnosti (ďalej len "spoločníci") zápisom do zoznamu spoločníkov. Podmienkou zápisu je aj písomné vyhlásenie spoločníkov o združení sa. Na vznik spoločnosti bez právnej subjektivity je potrebný zápis spoločníkov vlastníacich najmenej dve tretiny spoločnej nehnuteľnosti a súhlas Slovenského pozemkového fondu za vlastnícke podiely spoločnej nehnuteľnosti v jeho správe.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona, spoločníci sú povinní oznámiť vznik spoločnosti bez právnej subjektivity obvodnému lesnému úradu, ktorý vedie register pozemkových spoločností. Spoločníci súčasne oznámia, kto je splnomocnený v ich mene konať navonok.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia zákona, za záväzky spoločnosti podľa odseku 1 voči iným osobám ručia spoločníci spoločne a nerozdielne.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia zákona, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku tunajšieho súdu 9C 1170/98-325, zo dňa 2.7.2009, čiastočne uspokojil pohľadávku veriteľa v rámci exekučného konania a to vo vyššej čiastke ako zodpovedala jeho spoluvlastníckemu podielu v Urbariátnych lesoch a pasienkovom spoločenstve O.. Tento činí 16169/13716906-tin. Princíp solidarity zakotvený v ustanovení § 10 ods. 3 zák. 181/1995 Z.z, umožňoval v pôvodnom konaní žalovať všetkých 315-tich podielníkov alebo ktoréhokoľvek z nich, keďže v čase vzniku dlhu sa jednalo o spoločenstvo bez právnej subjektivity, v ktorom podielníci ručia za záväzky spoločenstva spoločne a nerozdielne. O. M. žaloval B. K. ako spolupodielníka urbariátu a zároveň ako osobu splnomocnenú zaň konať.

Následne si teda žalobca uplatnil náhradu poskytnutého plnenia od ostatných podielníkov, vrátane žalovanej. Táto najprv namietala nedostatok pasívnej legitímácie v spore, pretože podľa jej názoru pôvodný urbár bez právnej subjektivity zanikol s právnym nástupcom, ktorým sú Urbariátne lesy a pasienkové spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo O., pričom v zmysle stanov na tento subjekt prešli všetky práva a povinnosti z pôvodného urbariátu. Svoje tvrdenie nepreukázala žiadnym relevantným spôsobom a údaj o prechode práv a záväzkov na nový subjekt nie je zakotvený zákonne ani v ustanovení stanov združenia, na ktoré sa odvolávala. Práve naopak, sama v pôvodnom spore produkovala listinný dôkaz svedčiaci o tom, že tomu tak nie je (čl. 195 pôv. spisu). Následne argumentovala, že v čase podpisu kúpno-predajnej zmluvy na predaj dreva na pni dňa 2.4.1995 nebola podielníčkou urbariátu, čo však súd vyhodnotil ako účelové tvrdenie, keďže v pôvodnom konaní bola uplatnená pohľadávka za ťažbu v mesiacoch apríl až jún 1996, realizovanú na základe ústnych dohôd. V tom čase už existovali Urbariátne lesy a pasienkové spoločenstvo O. bez právnej subjektivity, ktoré boli Obvodným úradom Spišská Nová Ves zaregistrované dňa 14.3.1996, kde jej členstvo ani výška spoluvlastníckeho podielu 51120/13716906-tin sporné neboli. Čo sa týka námietky žalovanej, že si žalobca nesplnil svoju povinnosť oboznámiť ostatných dlžníkov bez zbytočného odkladu o tom, že si voči nemu niekto uplatnil nárok vyšší ako zodpovedá jeho podielu vyplývajúcu mu z ustanovenia § 511 ods. 2 Obč. zákonníka túto súd považoval taktiež za účelovú, pretože žalovaná sama, ako predsedníčka spoločenstva Urbariátnych lesov a pasienkového spoločenstva O., podávala v konaní 9C 1170/1998 (čl. 195) dňa 29.10.2004 vyššie spomínanú správu súdu týkajúcu sa predmetného konania a podľa vyjadrení svedka M. bola prítomná i pri jeho návšteve na urbariáte, kedy sa snažil o mimosúdnu dohodu v tejto kauze pred podaním žaloby. O samotnej kauze vedeli aj ostatní podielníci, členovia výboru i urbariátu čo je zrejmé z výpovede Ing. C., O. M. i z obsahu vyššie uvedeného spisu.

Na základe uvedeného bol súd toho názoru že nárok žalobcu je dôvodný avšak iba čiastočne. Žalovaná po výzve žalobcu uznala jeho nárok na časť pôvodne priznanej istiny a sumu 9,43 Eur zodpovedajúcu jej spoluvlastníckemu podielu mu pred podaním žaloby riadne uhradila. Zvyšnú časť uhradiť odmietla, pretože podľa jej názoru vznikla výlučne z viny žalobcu. Súd sa s jej názorom nestotožnil a konštatoval,

že žalobca má právo i na úhradu úroku z omeškania z pôvodného rozhodnutia a to vo výške 17,6 % z priznanej istiny 2532,70 Eur a to za obdobie od 20.5.1998 tak ako to bolo súdom priznané, ale iba do uplynutia trojdňovej lehoty na plnenie určenej rozsudkom súdu, pretože už 20.12.2010 bolo jeho povinnosťou dlh splniť a on sám svojou nečinnosťou spôsobil, že úrok narastal. Zároveň mu priznal podiel na trovách právneho zastúpenia v pôvodnom konaní a podiel na zaplatenom súdnom poplatku za podané odvolanie, keďže v spore nehájil iba svoje osobné záujmy, ale i záujmy ostatných podielníkov. Pôvodný úrok z omeškania súd vyčíslil sumou 5615,29 Eur, trovy zastúpenia činili 2515,33 Eur a zaplatený poplatok za podané odvolanie 151,50 Eur t.j. spolu 8282,12 Eur z čoho náhrada zodpovedajúca spoluvlastníckeho podielu žalovanej 51120/13716906-tin činila sumu 30,85 Eur. Túto žalobcovi priznal spolu s uplatneným úrokom z omeškania o to počnúc od 18.6.2012 do zaplataenia, pretože z obsahu spisu je zrejmé že žalobca síce vyzval žalovanú na dobrovoľné plnenie čiastky 54,83 Eur, ale až listom zo dňa 31.5.2013. Poskytol jej lehotu na plnenie do 10.6.2012. V konaní nepreukázal, kedy žalovaná výzvu prebrala. Táto skutočnosť vyplýva iba z jej odpovede na výzvu zo dňa 14.6.2012, kde uvádza že výzvu prebrala 14.6.2012 a na základe ktorej následne podiel na žalovanej istine v sume 9,43 Eur uhradila. Keďže je zrejmé, že lehota na plnenie uplynula skôr ako bola výzva žalovanej doručená, bol súd toho názoru, že žalovanej bolo potrebné poskytnúť analogicky s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. trojdňovú lehotu na plnenie. Konštatujúc, že po jej márnom uplynutí sa dňa 18.6.2012 žalovaná ocitla v omeškaní súd priznal žalobcovi právo na žalovaný úrok z omeškania, ktorý bol dokonca žalovaný v nižšej sume ako zákonný úrok z omeškania, ktorý by mohol žalobca požadovať podľa Vládneho nariadenia č. 87/95 Z.z..

V prevyšujúcej časti návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol, pretože tento sa výlučne svojou pasivitou dostal do situácie, keď po uplynutí lehoty na plnenie v zmysle právoplatného rozsudku dobrovoľne neplnil, že bol veriteľ nútený pristúpiť k vymáhaniu dlhu formou exekúcie. Riadnym splnením povinnosti mal žalobca možnosť predísť trovám, ktoré veriteľovi vznikli v súvislosti s vymáhaním jeho pohľadávky. Bol toho názoru, že za trovy exekúciu nesmú niesť zodpovednosť ostatní podielníci, a preto v tejto časti považoval žalobu za nedôvodnú.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V závere súd uvádza k žalovanou vznesenej námietke premlčania, že nie je možné sa stotožniť s jej právnou kvalifikáciou sporu ako sporom o náhradu škody, ktorá sa premlčí v dvojročnej subjektívnej lehote, počítanej odo dňa právoplatnosti rozsudku. Podľa názoru súdu sa v tomto konaní jedná o právo na náhradu plnenia poskytnutého veriteľovi, základom ktorého je solidárny záväzok, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, začínajúcej plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Rozsudok tunajšieho súdu tunajšieho súdu 9C 1170/98-325, zo dňa 2.7.2009 v spojení s opravným uznesením z toho istého dňa nadobudol právoplatnosť dňa 16.12.2010 a prvé plnenie žalobcu sa uskutočnilo 19.8.2011, posledné dňa 15.5.2013. Žaloba bola tunajšiemu súdu doručená dňa 22.6.2012. Za týchto okolností teda súd konštatuje, že nárok žalobcu nie je premlčaný, žaloba bola podaná včas, a preto na žalovanou vznesenú námietku neprihliadol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami zákona s tým, že žalobca mal v konaní len čiastočný úspech a zároveň sa jednalo o drobný spor, preto náhradu trov konania účastníkom konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho

doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť,

proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 250a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku.